

Arrest

nr. 55 995 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 17 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MENS, loco advocaat P. STAELENS, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een etnisch Albanees afkomstig uit Panorc, gelegen in de gemeente Malishevë en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. U was niet politiek actief in Kosovo. Gedurende twee jaren had u in Kosovo een relatie met X.(...) S.(...), een etnisch Albanese afkomstig uit het nabijgelegen dorp Recak. Jullie families waren toen niet op de hoogte van jullie relatie. Omdat zij u ontrouw was, besloot u in februari 2010 deze relatie te beëindigen. Begin maart 2010 werd u op weg van uw werk naar huis plots door twee mannen tegengehouden. Eén van hen stelde zich voor als de broer van uw ex-partner. U vermoedt dat de andere persoon tevens een familielid was van haar. U kreeg te horen dat u deze relatie niet mocht stopzetten. Vervolgens dreigden ze ermee u te zullen vermoorden indien u niet met haar zou trouwen. U had schrik en vertelde daarom dat u bereid was te

trouwen. Eén week later zouden ze u bij u thuis komen opzoeken. U besloot dit moment niet af te wachten en Kosovo te verlaten. U zocht contact met een smokkelaar. U deed geen aangifte van het incident bij de politie in Kosovo. Op 6 maart 2010 verliet u Kosovo om na drie dagen reizen in België aan te komen. Op 19 maart 2010 vroeg u asiel aan in België. Na uw vertrek uit Kosovo, nu twee à drie maanden geleden, kwamen deze personen terug naar uw dorp. Ze hielden uw broer daar op straat tegen en vroegen hem waar u was. U broer zei dat hij nog nooit van iemand met uw naam gehoord had. Ze waren verbaasd over zijn antwoord en zijn hierop weggegaan. U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit en asielaanvraag.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde dat u Kosovo verliet omdat u er problemen kende met de familie van uw ex-partner X.(...) S.(...) (CGVS, p. 7 ev.). Deze problemen hielden louter verband met het feit dat u uw relatie met haar had beëindigd. Er dient evenwel te worden vastgesteld dat deze door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Het conflict met deze personen is immers van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard. In dit verband verklaarde u overigens met 1 niemand anders in Kosovo problemen te hebben gehad (CGVS, p. 11).

Daarenboven blijken uw problemen met de familie van uw ex-partner van louter lokale aard te zijn. U verklaarde dat u uitsluitend nabij nabij uw dorp Panorc door de broer van uw ex-partner en vermoedelijk nog een ander familielid werd lastiggevallen (CGVS, p. 9). Ook de problemen van uw broer met deze personen situeerde in het dorp Panorc (CGVS, p. 10 en 11). U hebt dan ook niet aangetoond dat u, teneinde verdere problemen te vermijden, uw leven niet in een ander deel van Kosovo zou kunnen voortzetten. U verklaarde in dit verband dat u niet van plan bent om terug te keren naar Kosovo (CGVS, p. 12). U denkt er evenmin aan om u op een andere plaats in Kosovo te vestigen (CGVS, p. 12). Het louter feit dat u niet wenst terug te keren naar Kosovo en zich evenmin elders in Kosovo wenst te vestigen zijn echter persoonlijke motieven die op zich geen verband houden met de criteria voorzien in de Vluchtelingenconventie of met de redenen bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u, als etnische Albanees, geen of onafdoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van problemen met deze personen in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Luidens uw verklaringen liet u na een beroep te doen op de politie in Kosovo omdat deze u niet kunnen beschermen (CGVS, p. 10). Zij zijn immers niet in de mogelijkheid u overal en altijd te vervoegen en beschermen (CGVS, p. 10). U dacht er daarnaast niet aan om beroep te doen op de internationale politie in Kosovo (CGVS, p. 10). Deze (persoonlijke) motieven voor het niet inroepen van de bescherming door uw eigen autoriteiten zijn niet afdoende. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien hoeft bescherming niet absoluut te zijn. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2010 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet, een schending van de materiële motiveringsplicht en een schending van artikel 3 EVRM.

Verzoeker geeft aan dat hij voor zijn privé-problemen niet terecht kan bij de Kosovaarse politie, waardoor hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Het feit dat de Kosovaarse politie wordt bijgestaan door de Eulex Police Component bewijst dat er nog heel wat schort aan de werking van de politiediensten in Kosovo. Verzoeker is overtuigd dat hij bij terugkeer naar Kosovo zal gedood, minstens zwaar verwond, worden door zijn voormalige schoonfamilie zonder dat de Kosovaarse politiediensten hier iets kunnen tegen ondernemen.

2.2. Verzoekers asielrelaas berust in hoofdzaak op de problemen die hij ondervonden heeft met zijn ex-schoonfamilie nadat hij de relatie met zijn voormalige vriendin had beëindigd. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besloot terecht dat deze problemen geen verband houden met één van de criteria van het vluchtelingenverdrag aangezien deze van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn. Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in aanmerking worden genomen.

Waar verzoeker verwijst naar artikel 3 EVRM merkt de Raad op dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Met betrekking tot het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 stelt de Raad vast dat verzoeker heeft nagelaten bescherming in te roepen bij zijn nationale overheden. Internationale bescherming kan immers maar worden verleend wanneer de nationale overheden geen bescherming kunnen of willen bieden. De bestreden beslissing gaat uitgebreid in op de actuele situatie in Kosovo en stelt vast dat wanneer de Kosovaarse politie (KP) anno 2010 van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. De "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. In tegenstelling tot verzoekers blote beweringen die niet gestaafd worden door concrete bewijselementen, vindt het motief met betrekking tot de algemene situatie in Kosovo steun in de rapporten toegevoegd aan het administratief dossier.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER